

[Indenrigsministeren.]

lertid meget vare mig for at sige, hvor jeg har tænkt mig, at det skal ligge — det faar jeg maaske heller ikke noget med at gøre. Men i alle Tilfælde vil jeg gerne værge mig imod, at man skulde tro, at vi mener, at naar dette er i Orden, er den hellige Grav vel forvaret. Det er saare langt fra Tilfældet.

Saa var det ærede Medlem Fru Lisbet Hindsgaul inde paa Landstingsudvalgets Rejse. Jeg skal love, at jeg ved kommende Lejlighed, hvis der bliver en saadan for mig, skal erindre dette og handle i Overensstemmelse med det.

Det ærede Medlem Fru Lisbet Hindsgaul var for saa vidt den eneste, der nævnte Hjørring og hævdede dens centrale Beliggenhed. Ja, det er nu et Spørgsmaal, om man kan gøre det. Man maa nemlig ikke glemme, at Brønderslev ligger betydelig nærmere ved den store By, nemlig Aalborg, end Hjørring gør — det er en Kendsgerning, som man ikke, al Hjørring-Glæde til Trods, kan komme uden om —, og at de Paarørende til de Patienter, der kommer fra Aalborg, saaledes vil have meget lettere ved at komme i Forbindelse med Patienterne i Brønderslev end i Hjørring. — Jeg kommer til nogle andre og mere vægtige Grunde, naar jeg nu skal sige et Par Ord til det ærede Medlem Hr. Oluf Johansen.

Det ærede Medlem antyder, at vi Nordjyder var nogle store Syndere for Vorherre; han sagde det ikke direkte, men jeg forstod, at han mente, at han egentlig var af en helt anden og noget bedre Klasse end vi. Det skal vise sig. Jeg skal med Interesse følge det ærede Medlems Udvikling og Stillingtagen i denne Sag, og saa kan vi altid snakke sammen igen; det ærede Medlem har nemlig ogsaa en vis Forbindelse med Vendsyssel. Det ærede Medlem sagde, at jeg var valgt i Vraa — det er for Resten ikke sandt, jeg er valgt i Hjørring —, og det skulde han huske. Kampen har staaet mellem en Række Pladser i Hjørring Amt, og da jeg ikke har mine Stemmer alene fra Brønderslev og nærmeste Omegn, men ogsaa andre Steder fra, tror det ærede Medlem, det da vilde tjene mig rent stemmemæssigt at pege paa en Plads og sige: dér skal det ligge, hvis jeg ikke havde noget Bevis at føre for, at den Plads virkelig er den bedste. Men det har jeg faktisk, det har jeg i den Betænkning, som det sagkyndige Udvalg har afgivet, det Udvalg, der bestod bl. a. af 3 Sindssygelæger: Asgaard, Oringe, Frøkjær Thomsen, Viborg, og J. Chr. Smith, Skt. Hans.

Disse Folk siger bl. a. — jeg skal spare de ærede Medlemmer for en vidtløftig Gennemgang —, at Hospitalet skal ligge centralt

i sit Omraade, det er, hvad jeg har foreslaaet; at det skal ligge landskabeligt smukt og under frie Forhold, det gør Pladsen ved Aalborg ikke og Pladsen ved Hjørring endnu meget, meget mindre. Man kan sige, at der er ikke overvældende naturskønt ved Brønderslev, og jeg erkender, at Naturskønheden ved f. Eks. Dronninglund og Frederikshavn er større; men der er Grunde til, at vi har maattet se bort fra disse to Byer. Jeg vil imidlertid hævde — og det tror jeg alle, som kender den Plads, der her er Tale om, vil give mig Ret i —, at det er et særdeles typisk vendsysselsk Landskab, et Landskab, som enhver Vendelbo vil se sine Øjne glade i — jeg forlanger ikke, at alle andre skal gøre det samme. Saa siger disse Sindssygelæger videre, at det tredje, man ønsker, er, at Beliggenheden er en saadan, at Hospitalet ikke udsættes for Omklamring af bymæssig Bebyggelse ved Byens Vækst som fremhævet ved Aalborg. Det er netop det sidste, jeg lægger aldeles overvældende Vægt paa. Det vil ske i de andre to Tilfælde. Det maa være saadan, at Patienterne, saadan som den moderne Behandlingsmaade nu engang er, kan gaa ud — det var det ærede Medlem Hr. Christian Nielsen med Rette inde paa —, og at de kan bevæge sig frit. Et Sindssygehospital skal ikke være og maa ikke blive et Fængsel. Overalt, hvor der er Mulighed for det, skal Patienterne have Lov til at færdes, som om de var normale Mennesker; det er maaske svært, men man prøver i alt Fald paa at faa dem til at opfatte sig selv som saadanne. Det maa ogsaa være saadan, at det er muligt at anbringe dem i Familiepleje; i den Henseende giver den mindre By med de store Landomraader langt bedre Muligheder end de større Byer, og da langt bedre Muligheder end f. Eks. Aalborg.

Jeg har set paa disse Betragtninger, og saa har jeg set paa Konklusionen eller rettere sagt første Del af den, hvor man udtrykkelig fremhæver, at mest centralt i Landsdelen baade geografisk og trafikalt ligger Brønderslev. Byen er ikke for lille, den har et blandet Sygehus, den har nær Beliggenhed baade i Forhold til Hjørring og Aalborg, og den frembyder en saadan Blanding af Land og By, at Familiepleje maa antages let at kunne etableres dels i Købstad hjem, dels i Hjem paa Landet i Omegnen. Men efter at man har sagt dette — jeg skal ikke trætte med en vidtløftig Gennemgang —, nævner man den store By, altsaa Aalborg, og kommer til den efter min Mening fuldkommen hovedløse Konklusion, at Hospitalet, til Trods for Brønderslevs utvivlsomme Fordele, skal ligge i Aalborg. Det sidste har jeg